

Bruxelles, den 10.12.2015
COM(2015) 636 final

2015/0289 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om en bæredygtig forvaltning af de eksterne flåder og om ophævelse af Rådets
forordning (EF) nr. 1006/2008**

{SWD(2015) 276 final}

{SWD(2015) 279 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• **Begrundelse og formål**

Den fælles fiskeripolitik tager sigte på at bevare havets biologiske ressourcer og forvalte fiskeriet og de flåder, der udnytter disse ressourcer. Den fælles fiskeripolitik finder anvendelse på fiskeri i EU-farvande såvel som på EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande.

Forordning (EF) nr. 1006/2008¹ ("forordningen om fiskeritilladelser) indeholder bestemmelser om udstedelse af tilladelser til EU-fartøjer til at fiske uden for EU-farvande og udstedelse af tilladelser til tredjelandsfiskerfartøjer til at fiske i EU-farvande. Nævnte forordning indeholder sammen med kontrolforordningen² og IUU-forordningen³ gennemførelsesbestemmelserne til den fælles fiskeripolitik.

Reglerne for og principperne i den fælles fiskeripolitik efter reformen er fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013⁴ ("grundforordningen"). Den fælles fiskeripolitik tager navnlig sigte på at fremme en bæredygtig, økosystembaseret forsigtighedstilgang til fiskeriforvaltning med vægt på sammenhæng mellem den interne og eksterne dimension. Unionens fiskeri uden EU-farvande bør være baseret på de samme principper og standarder som dem, der ifølge EU-lovgivningen gælder for den fælles fiskeripolitiks område. Unionen bør kunne overvåge sin flåde, uanset hvor den udøver sine aktiviteter og hvilke bestemmelser, der i øvrigt gælder. For at kunne realisere målene for den fælles fiskeripolitik og bringe reglerne i forordningen om fiskeritilladelser i overensstemmelse med kontrolforordningen er det nødvendigt at revidere førstnævnte.

I sin meddelelse fra 2011⁵ om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension foreslog Kommissionen, at forordningen om fiskeritilladelser skulle revideres som led i reformen af den fælles fiskeripolitik. Europa-Parlamentet gav udtryk for sin støtte til dette forslag i en beslutning, der blev vedtaget i 2012⁶.

Revisionen af forordningen om fiskeritilladelser er desuden et led i Refit-initiativet, som tager sigte på at præcisere og forenkle de gældende bestemmelser, navnlig når det gælder Unionens, de nationale myndigheders og operatørernes ansvar, og på at bringe forordningen i overensstemmelse med kontrolforordningen.

Den udvikling, der er sket på forskellige områder på internationalt plan, understøtter ligeledes behovet for en revision. Et eksempel på denne udvikling er Unionens godkendelse af FAO's internationale handlingsplan (IPOA-IUU, vedtaget i 2001), som tager sigte på at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri⁷. Handlingsplanen og FAO's

---

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

² Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

³ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁵ KOM(2011) 424 af 13.7.2011.

⁶ Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2012 om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension (2011/2318(INI)).

⁷ <http://www.fao.org/fishery/ipoa-iuu/en>

frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer⁸, der blev godkendt i 2014, understreger flagstatens ansvar for at sikre bevarelsen på langt sigt af havets biologiske ressourcer og økosystemer og en bæredygtig udnyttelse heraf. I de frivillige retningslinjer slås der til lyd for, at flagstaterne opretter en ordning med fiskeritilladelser for at sikre, at intet fartøj fisker uden tilladelse. Det anbefales også, at flag- og kyststater udsteder tilladelse, uanset om fiskeriet finder sted i henhold til en aftale om adgang til fiskeri eller ej⁹. Endelig skal det nævnes, at Den Internationale Havretsdømstol (ITLOS) i april 2015 afgav rådgivende udtalelse om spørgsmålet om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) i den eksklusive økonomiske zone (EEZ) tilhørende medlemmerne af Den Subregionale Kommission for Fiskeriet. Ifølge ITLOS er flagstatens ansvar for at forebygge og/eller standse IUU-fiskeri i kyststaters eksklusive økonomiske zoner at betragte som en due diligence-forpligtelse. ITLOS understreger, at det er Unionen og ikke medlemsstaterne, der er ansvarlig for eventuelle overtrædelser af aftaler om fiskeriadgang, som den har indgået med kyststater.

- **Overensstemmelse med gældende bestemmelser på området**

Forordningen om fiskeritilladelser finder anvendelse på den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension som fastlagt i del VI i forordning (EU) nr. 1380/2013. Den supplerer kontrolforordningen og gennemførelsesbestemmelserne dertil, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011¹⁰, som gælder for alle aktiviteter henhørende under den fælles fiskeripolitik, der udøves i EU-farvande eller af EU-fiskerifartøjer. Forordningen om fiskeritilladelser indeholder bestemmelser om udstedelse af tilladelser til EU-fiskerifartøjer, der fisker uden for EU-farvande, og til tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande, mens kontrolforordningen og gennemførelsesbestemmelserne dertil indeholder bestemmelser om kontrol og håndhævelse. Dette forslag tager sigte på at bringe forordningen om fiskeritilladelser i overensstemmelse med kontrolforordningen, således at sidstnævnte - med de fornødne ændringer - kan anvendes på aspekter vedrørende kontrol og rapportering. Og endelig, eftersom forordningen om fiskeritilladelser tager sigte på at sætte Unionen i stand til bedre at overvåge sin eksterne flåde, vil den være et aktivt bidrag til bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

Ifølge grundforordningen bør Unionen "forbedre politiksammenhængen mellem EU-initiativerne, særlig for så vidt angår aktiviteter inden for miljø, handel og udvikling, og styrke sammenhængen mellem tiltag truffet inden for rammerne af udviklingssamarbejdet og det videnskabelige, tekniske og økonomiske samarbejde"¹¹. I og med at forordningen om fiskeritilladelser fremmer den fælles fiskeripolitiks mål eksternt, navnlig når det gælder bæredygtigheden af de aktiviteter, der udøves af EU's eksterne flåde, er den fuldt ud i overensstemmelse med Unionens miljø- og udviklingspolitik.

---

⁸ COFI/2014/4.2 (§29).

⁹ Idem (§§40 og 41).

¹⁰ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

¹¹ Artikel 28.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 43, stk. 2, i TEUF om fastsættelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for realiseringen af den fælles fiskeripolitik's mål.

- **Nærhedsprincippet**

Forslaget omhandler forvaltningen af fiskeritilladelser til EU's eksterne flåde, der fisker uden for EU-farvande, og til tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande. Det er derfor led i den eksterne dimension af bevarelsen af havets biologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, et område, hvor Unionen har enekompetence, hvorfor nærhedsprincippet ikke kommer i betragtning.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget tager sigte på at styrke EU's kapacitet til overvågning af sin fiskerflåde, uanset hvilke regler der i øvrigt gælder for dens aktiviteter. I forslaget tages der hensyn til behovet for at finde den rette balance mellem på den ene side strengere kontrol med EU-flåden og på den anden side lettelse af arbejdsbyrden både på EU-niveau og i de nationale forvaltninger. Som det fremgår af konsekvensanalysen vil det være en fordel at forenkle den gældende ordning. De forventede fordele vil desuden klart opveje den fornødne indsats, navnlig i form af en positiv indvirkning på forvaltningen af fiskeressourcerne. De foreslåede bestemmelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå målet, og indebærer ikke en uforholdsmæssig stor byrde. • Valg af instrument

Eftersom en forordning er bindende og gælder umiddelbart i hver medlemsstat, skal den bidrage til, at de foreslåede regler anvendes ensartet i hele Unionen, således at der skabes lige vilkår for alle EU-operatører, der deltager i fiskeri uden for EU-farvande.

3. RESULTATERNE AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer og kontrol af den eksisterende lovgivnings egnethed**

Ikke relevant

- **Høring af interesserede parter**

Der blev i forbindelse med konsekvensanalysen gennemført en offentlig høring på grundlag af et høringsdokument og et specifikt spørgeskema. Derefter blev der afholdt en række tekniske møder med de mest berørte medlemsstater, dvs. dem med den største eksterne flåde. Det Rådgivende Råd for det Åbne Hav/Højsøflåden afholdt desuden et ekstraordinært møde med deltagelse af repræsentanter for fiskerisektoren og ikkestatslige organisationer for at drøfte revisionen af forordningen om fiskeritilladelser.

Disse høringer gjorde det muligt for Kommissionen at skaffe sig et bedre overblik over, hvordan den gældende ordning for forvaltning af den eksterne flåde fungerer på nationalt niveau, og har dannet grundlag for finpudsningen af nærværende forslag. Samtlige grupper af berørte parter, heriblandt medlemsstaterne, fartøjejerne og de ikkestatslige organisationer har fået mulighed for at give udtryk for deres holdning og har givet klart udtryk for deres støtte til forslagens mål.

- **Ekspertbistand**

Ikke relevant

- **Konsekvensanalyse**

Der er samtidig med udarbejdelsen af forslaget til retsakt gennemført en konsekvensanalyse for at overveje mulighederne og vurdere og sammenligne virkningen heraf. Der er overvejet en række løsningsmodeller:

Løsning 1: Denne løsning indebærer en begrænset ændring af den gældende forordning for at bringe den i overensstemmelse med Lissabontraktaten.

Løsning 2: I tillæg til løsning 1 indebærer denne løsning, at der udarbejdes et sæt retningslinjer til fortolkning af de bestemmelser, der ikke er klare og præcise nok. Dette ville dog betyde, at en række af de mål, der fastsættes i grundforordningen, ikke ville blive realiseret.

Løsning 3: Denne løsning går ud på blot at ændre forordningen for at rette op på mangler, uklarheder og huller i lovgivningen. Denne løsning gør det imidlertid ikke muligt at løse alle udestående spørgsmål, f.eks. regulering af direkte udstedte tilladelser og hindring af misbrug af omflugning.

Løsning 4: Denne løsning indebærer vedtagelse af en ny forordning med et bredere anvendelsesområde, herunder kriterier, der berettiger til indgivelse af ansøgninger om direkte tilladelser. En sådan ny forordning vil også indeholde bestemmelser, som skal hindre misbrug af omflugning.

Løsning 5: Denne løsning går ud på både at sikre retssikkerheden og udvide anvendelsesområdet, hvorved der opnås et komplet regelsæt til regulering af de aktiviteter, som EU's eksterne flåde udøver i tredjelandsfarvande. Løsning 5 anses derfor for at være den mest effektive løsningsmodel, når det gælder om at nå den fælles fiskeripolitikens mål, sikre retssikkerheden og bidrage til at opretholde Unionens troværdighed på den internationale scene. Denne model giver de største miljøfordele i form af beskyttelse af havets biologiske ressourcer og opvejer de eventuelle tilpasningsomkostninger, som operatørerne og forvaltningerne skal oppebære på kort sigt. Samtlige løsningsmodeller kan betragtes som neutrale set i et socialt perspektiv.

- **Lovmæssig egnethed og forenkling**

Revisionen af forordningen om fiskeritilladelser er et led i Refit-programmet, idet revisionen tager sigte på at forenkle den gældende ordning, harmonisere medlemsstaternes forskellige datakrav, præcisere Unionens, de nationale myndigheders og operatørernes ansvar og skabe større overensstemmelse mellem nævnte forordning og kontrol- og IUU-forordningen.

Ved at præcisere og forenkle reglerne er det muligt at strømline og forbedre behandlingen af ansøgninger om tilladelse, hvilket giver de økonomiske operatører større sikkerhed og fjerner eventuel overlappning mellem de relevante sektorer. Dette skulle bidrage til at forbedre de retsregler, som gælder for den eksterne flådes aktiviteter, samtidig med at de offentlige myndigheders kontrol styrkes.

Forslaget bør understøttes af passende IT-værktøjer for at forenkle behandlingen og overvågningen af fiskeritilladelser og for at fremme elektronisk udveksling af data mellem de nationale forvaltninger og Kommissionen. Forslaget vil også resultere i større åbenhed, i og med at der oprettes et register over fiskeritilladelser (med både en offentligt tilgængelig og en

sikker del), således at samtlige berørte parter har adgang til oplysninger om den eksterne flådes aktiviteter, naturligvis under overholdelse af reglerne om behandling af personoplysninger.

Størstedelen af den berørte flåde består af fartøjer til industrifiskeri, som fisker uden for EU-farvandene. Ejere af disse fartøjer ejer sædvanligvis en flåde bestående af adskillige fartøjer og falder således kun i få tilfælde ind under definitionen på små og mellemstore virksomheder (SMV). Af denne grund og fordi de private operatører ikke kommer til at afholde yderligere omkostninger, indeholder forslaget ingen særlige bestemmelser vedrørende mikrovirksomheder eller små og mellemstore virksomheder. Forslaget har heller ingen negativ indvirkning på EU-operatørernes konkurrenceevne eller på den internationale samhandel.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant

5. ANDRE ELEMENTER

- **Gennemførelsesplaner og overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen regner med, at der vil blive nedsat en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for de nationale forvaltninger, som skal overvåge forordningens gennemførelse, og at den vil foretage en evaluering af ordningen, fem år efter, at den er trådt i kraft. • Forklarende dokumenter (for direktiver)

Ikke relevant

- **Detaljeret redegørelse for forslagets bestemmelser**

Afsnit I — Forordningen gælder for alt fiskeri, der udøves af EU-fartøjer uden for EU-farvande. Der kan være tale om fiskeri i henhold til en aftale om adgang eller i henhold til en tilladelse udstedt direkte af et tredjeland og/eller fiskeri henhørende under en regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde eller på åbent hav. Forordningen finder også anvendelse på tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande. Formålet med artikel 2 er at præcisere forordningens anvendelse set i forhold til andre regler vedrørende udstedelse af tilladelser, f.eks. reglerne i bilaterale aftaler eller regler vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Sidstnævnte bør betragtes som specifikke regler, mens nærværende forordning udstikker de generelle regler. Er der uoverensstemmelser, er det de specifikke regler, der har forrang.

Afsnit II — Kapitel I indeholder forordningens grundlæggende princip, nemlig at ethvert fartøj, før det påbegynder fiskeri uden for EU-farvande, skal have udstedt en tilladelse dertil af sin flagmedlemsstat og af kystmedlemsstaten, hvis fiskeriet foregår i dennes farvande. Flagstaten må kun udstede tilladelsen, hvis kriterierne for udstedelse af fiskertilladelse i artikel 5 er opfyldt. Flagstatens ansvar er centralt i denne henseende. Der indføres en særskilt bestemmelse vedrørende omflagning, som gør det lettere for flagmedlemsstaten at konstatere, om omflagningen tyder på, at en eventuel manglende overholdelse er forsætlig, hvilket bør indebære, at der ikke udstedes tilladelse.

Afsnit II — Kapitel II indeholder bestemmelser om de yderligere betingelser, som EU-fartøjer skal opfylde for at fiske i tredjelandfarvande, hvad enten dette foregår i henhold til en aftale om adgang eller en direkte udstedt tilladelse. Af central betydning i denne forbindelse er forbuddet mod at fiske i henhold til en direkte udstedt tilladelse, hvis der er en aftale om adgang i kraft, medmindre andet er fastsat i aftalens såkaldte eksklusivitetsklausul, som afspejler dette princip i aftalerne. Det tilgrundliggende princip for dette afsnit, er, at Unionen skal sikre, at de aktiviteter, som dens eksterne flåde udøver, ikke er til skade for bevarelsen af havets biologiske ressourcer i kyststaternes farvande. I tilfælde af direkte tilladelser bør flagmedlemsstaten ved udstedelsen af tilladelser til sine fartøjer følge den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og en forsigtighedstilgang. Kommissionen skal underrettes om alle relevante oplysninger og har mulighed for at gribe ind, hvis den er i tvivl om, hvorvidt det planlagte fiskeri er i overensstemmelse med forordningen.

Afsnit II — I kapitel III fastsættes proceduren for fiskeri efter bestande henhørende under en regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde eller på det åbne hav. Kommissionen kan gribe ind, hvis den mener, at kriterierne for udstedelse af en fiskeritilladelse ikke er opfyldt. Eftersom visse EU-farvande også hører ind under visse RFFO'ers kompetenceområde, er det desuden rimeligt, at EU-fartøjer henhørende under en RFFO's regi, er omfattet af denne forordning.

Afsnit II — I kapitel V fastsættes de grundlæggende regler om chartring, der er en bestemt form for direkte tilladelse, og som hidtil har været vanskelig at overvåge. Hovedformålet er at fastsætte retsreglerne for denne praksis, således at Unionen bliver bedre i stand til at overvåge fartøjer, der fisker som led i en charteraftale, og at bringe vores lovgivning i overensstemmelse med de regler, som visse RFFO'er har vedtaget på området.

Afsnit II — Kapitel VI omhandler anvendelsen af kontrolforordningen på den eksterne EU-flådes aktiviteter og de dertil knyttede rapporteringsforpligtelser samt specifikke forpligtelser, der følger af, at aktiviteterne foregår uden for Unionen.

I afsnit III fastsættes der bestemmelser om udstedelse af fiskeritilladelser til tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande. Formålet med disse bestemmelser er at sikre, at det fiskeri, der foregår EU-farvandene, er omfattet af de samme regler, uanset hvilket flag, et fartøj fører, idet der derved skabes lige vilkår for EU-operatører og tredjelandsoperatører i EU-farvandene.

Ved afsnit IV oprettes der et register over fiskeritilladelser, som skal gøre det lettere at overvåge Unionens eksterne flåde og skaffe oplysninger om dens aktiviteter, idet en del af registret skal være offentligt tilgængeligt. Det skal være muligt når som helst at indhente oplysninger om, hvilket fartøj der har fået tilladelse til at fiske efter hvilke bestande og hvor.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om en bæredygtig forvaltning af de eksterne flåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹³,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse¹⁴,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008¹⁵ oprettes der en ordning med tilladelser til EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EU-farvande.
- (2) Unionen er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 (UNCLOS)¹⁶ og har ratificeret De Forenede Nationers aftale af 4. august 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter (FN-aftalen om fiskebestande)¹⁷. I disse internationale bestemmelser fastlægges bl.a. princippet om, at alle stater har pligt til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at havets biologiske ressourcer forvaltes bæredygtigt, og til at samarbejde med hinanden i dette øjemed.

¹² EUT C [...] af [...], s. [...].

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 1627/94 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 3317/94 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

¹⁶ Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af de Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

¹⁷ Rådets afgørelse 98/414/EF af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).

- (3) Unionen har godkendt aftalen af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav vedtaget af De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO-overholdelsesaftalen)¹⁸. I denne aftale fastsættes det, at en kontraherende part kun må give tilladelse til at anvende et fartøj til fiskeri på det åbne hav, hvis bestemte betingelser er opfyldt, og at der skal indføres sanktioner, hvis bestemte rapporteringsforpligtelser ikke er opfyldt.
- (4) Unionen har godkendt FAO's internationale handlingsplan vedtaget i 2001, som tager sigte på at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IPOA-IUU). Den internationale handlingsplan og FAO's frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer, der blev godkendt i 2014, understreger flagstatens ansvar for at sikre, at havets biologiske ressourcer og økosystemer bevares på langt sigt, og at de udnyttes bæredygtigt. Ifølge den internationale handlingsplan mod IUU-fiskeri bør flagstaten udstede tilladelse til fartøjer, der fører dens flag, hvis de skal fiske i farvande uden for dens højhedsområde eller jurisdiktion. Det anbefales også i de frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer, at både flag- og kyststaten udsteder tilladelse til fiskeri, uanset om fiskeriet finder sted i henhold til en aftale om adgang til fiskeri eller ej. Begge stater skal finde det godtgjort, at fiskeriet ikke er til skade for en bæredygtig udnyttelse af bestandene i kyststaternes farvande (punkt 40 og 41).
- (5) Der er på internationalt plan i stigende grad sat fokus på spørgsmålet om de forpligtelser og det deraf følgende ansvar for bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer på det åbne hav, som i henhold til UNCLOS påhviler flagstaten og i givet fald den internationale organisation, under hvis flag fartøjet sejler. Dette er også tilfældet med den due diligence-forpligtelse, som følger af UNCLOS til i både kyststater, flagstater og i givet fald internationale flagorganisationers jurisdiktion at sikre bevarelsen af havets biologiske ressourcer i farvande henhørende under national jurisdiktion. En due diligence-forpligtelse er et lands forpligtelse til at gøre sit yderste for at forhindre ulovligt fiskeri, hvilket omfatter en forpligtelse til at indføre de nødvendige administrative foranstaltninger og håndhævelsesforanstaltninger til at sikre, at fiskerfartøjer, der fører landets flag, landets statsborgere og fiskerfartøjer, der udøver deres aktiviteter i landets farvande, ikke deltager i aktiviteter, som er i strid med de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Det er derfor vigtigt at tilrettelægge ikke blot de aktiviteter, som EU-fiskerfartøjer udøver uden for EU-farvande, men også den dertil knyttede ordning for forvaltning af sådanne tilladelser på en sådan måde, at EU's internationale forpligtelser opfyldes rationelt og effektivt, og det undgås, at der opstår situationer, hvor Unionen kritiseres for at handle i modstrid med de internationale regler.
- (6) Resultaterne af De Forenede Nationers konference i 2012 om bæredygtig udvikling (Rio+20)¹⁹ og den internationale udvikling i bestræbelserne på at bekæmpe ulovlig handel med vilde dyr bør afspejles i Unionens eksterne fiskeripolitik.
- (7) Den fælles fiskeripolitikens målsætning som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ("grundforordningen")²⁰ er at sikre, at fiskeriet er

¹⁸ Rådets afgørelse 96/428/EF af 25. juni 1996 om Fællesskabets godkendelse af aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24).

¹⁹ De Forenede Nationers Generalforsamlings resolution A/RES/66/288 af 27. juli 2012 om resultaterne af Rio+20-konferencen "The Future We Want".

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013

miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningsikkerheden.

- (8) Ifølge forordning (EU) nr. 1380/2013 bør Unionen fremme den fælles fiskeripolitik mål internationalt ved at sikre, at EU's fiskeri uden for EU-farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder ifølge EU-lovgivningen, og at fremme lige vilkår for EU-operatører og tredjelandsoperatører.
- (9) Formålet med Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 var at fastsætte fælles bestemmelser for udstedelse af tilladelser til EU-fartøjer, der fisker uden for EU-farvande, med henblik på at bidrage til bekæmpelsen af IUU-fiskeri og muliggøre en strengere kontrol med og overvågning af EU-flåden i hele verden.
- (10) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008²¹ om IUU-fiskeri blev vedtaget sideløbende med Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008, mens Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ("kontrolforordningen")²² blev vedtaget et år senere. Disse tre forordninger indeholder tilsammen gennemførelsesbestemmelserne til den fælles fiskeripolitik.
- (11) De tre forordninger er dog ikke blevet gennemført konsekvent. Der har navnlig vist sig at være uoverensstemmelser mellem forordningen om fiskeritilladelser og kontrolforordningen, som blev vedtaget efter førstnævnte forordning. I forbindelse med gennemførelsen af forordning om fiskeritilladelser blev der desuden konstateret en række smuthuller i lovgivningen, idet visse spørgsmål vedrørende kontrol af f.eks. chartring, omflagning og tredjelandsmyndigheders udstedelse af fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer uden for rammerne af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri ("direkte tilladelser") ikke er omfattet af forordningen. Desuden har visse rapporteringsforpligtelser vist sig at være vanskelige at gennemføre, og det samme gør sig gældende for opdelingen af de administrative roller mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- (12) Grundprincippet i nærværende forslag til forordning er, at ethvert EU-fartøj, der fisker uden for EU-farvande, bør være i besiddelse af en tilladelse udstedt af flagmedlemsstaten og overvåges på passende vis, uanset hvor det udøver sine aktiviteter, og hvilke regler der i øvrigt gælder. Udstedelse af en fiskeritilladelse bør være betinget af, at visse fælles grundlæggende kriterier er opfyldt. De oplysninger, som medlemsstaterne indsamler og sender Kommissionen, bør sætte denne i stand til at intervenere i overvågningen af EU-fiskerfartøjers fiskeri i et hvilket som helst område og til enhver tid.
- (13) Hjælpefartøjer kan have stor betydning for den måde, som fiskerfartøjer fisker på, og på den mængde, de kan tage. Der bør derfor tages hensyn til dem i de procedurer for udstedelse af tilladelser og rapportering, der er fastsat i denne forordning.

---

om den fælles fiskeripolitik (EUT) L 354 af 28.12.2013, s. 22).

²¹ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

²² Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

- (14) Omflagning bliver et problem, når formålet med omflagningen er at omgå den fælles fiskeripolitiks bestemmelser eller de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Unionen bør derfor kunne finde frem til, afsløre og hindre sådanne omflagninger. Der bør i hele fartøjets levetid sikres sporbarhed og ordentlig opfølgning af, om reglerne tidligere er overholdt. Kravet om, at hvert fartøj skal have udstedt et unikt identifikationsnummer af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), skulle også bidrage til en sådan sporbarhed.
- (15) EU-fartøjers fiskeri i tredjelandfarvande kan enten foregå i henhold til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri indgået mellem Unionen og et tredjeland eller i henhold til en fiskeritilladelse, der er udstedt direkte af tredjelandet, hvis der ikke er en sådan aftale i kraft. I begge tilfælde skal fiskeriet foregå på en åben og bæredygtig måde. Derfor bør flagmedlemsstaterne bemyndiges til efter en række klart definerede kriterier og under forudsætning af, at dette overvåges, at give fartøjer, der fører deres flag, tilladelse til at ansøge om og få udstedt en tilladelse direkte af en tredjelandskyststat. Tilladelsen til fiskeri bør først gives, når flagmedlemsstaten har fået det godtgjort, at fiskeriet ikke er til skade for en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne. Medmindre Kommissionen har yderligere indvendinger, bør den operatør, som har fået tilladelse af både flagmedlemsstaten og kyststaten, kunne påbegynde fiskeriet.
- (16) I forbindelse med partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri kan der opstå en situation, hvor fiskerimuligheder omfordeles, fordi de muligheder, der tildelt medlemsstaterne ved den relevante rådsforordning, ikke er udnyttet fuldt ud. Eftersom de adgangsomskostninger, der er fastsat i partnerskabsaftalerne om bæredygtigt fiskeri for en stor dels vedkommende finansieres over EU-budgettet, er det vigtigt at have en omfordelingsordning for at beskytte Unionens finansielle interesser og for at sikre, at fiskerimuligheder, som der er betalt for, ikke går til spilde. Omfordelingsordningen, som kun bør anvendes som sidste udvej, bør derfor præciseres og forbedres. Den bør kun anvendes midlertidigt, og den bør ikke have nogen indvirkning på den oprindelige fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne. Der bør kun omfordeles fiskerimuligheder, når de relevante medlemsstater har frasagt sig retten til at udveksle fiskerimuligheder indbyrdes.
- (17) Fiskeri henhørende under en regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde og fiskeri på det åbne hav bør også være betinget af, at der er udstedt tilladelse hertil af flagmedlemsstaten, og at fiskeriet foregår under overholdelse af de specifikke regler, der er fastsat af den pågældende fiskeriforvaltningsorganisation, eller de EU-bestemmelser, der gælder for fiskeri på det åbne hav.
- (18) Charteraftaler kan ikke blot være til hinder for en effektiv gennemførelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, men også for den bæredygtige udnyttelse af havets biologiske ressourcer. Der bør derfor fastsættes retsregler, som sætter Unionen bedre i stand til at overvåge aktiviteter, der udøves af EU-chartrede fiskerifartøjer, på grundlag af de regler, der er vedtaget af den relevante fiskeriforvaltningsorganisation.
- (19) Procedurerne bør være gennemskuelige og forudsigelige for operatørerne, uanset om der er tale om EU- eller tredjelandsoperatører, såvel som for deres respektive myndigheder.
- (20) Det bør sikres, at der som krævet i kontrolforordningen udveksles oplysninger elektronisk mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Medlemsstaterne bør

indsamle alle de krævede data om deres flåder og disses fiskeri, administrere dem og stille dem til rådighed for Kommissionen. De bør desuden samarbejde med hinanden, Kommissionen og tredjelande, hvor det er relevant, for at koordinere dataindsamlingsaktiviteterne.

- (21) For at gøre oplysningerne om EU-fiskeritilladelser mere gennemskuelige og tilgængelige bør Kommissionen oprette et elektronisk register over fiskeritilladelser, som indeholder både en offentligt tilgængelig og en sikker del. Oplysningerne i EU-registret over fiskeritilladelser omfatter personoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning bør ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001²³, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF²⁴ og medlemsstaternes egen lovgivning på området.
- (22) For at sikre en effektiv regulering af adgangen til EU-farvande for fiskerfartøjer, der fører et tredjeland's flag, bør de relevante regler være i overensstemmelse med dem, der ifølge kontrolforordningen gælder for EU-fiskerfartøjer. Navnlig bør nævnte forordnings artikel 33 om registrering af fangster og fangstrelaterede data også finde anvendelse om tredjeland's fiskerfartøjer, der fisker i EU-farvande.
- (23) Tredjeland's fiskerfartøjer, som ikke har fået udstedt en tilladelse i henhold til denne forordning, bør, når de sejler i EU-farvande, være forpligtet til at sørge for, at deres fiskeredskaber er stuvet på en sådan måde, at de ikke umiddelbart kan benyttes.
- (24) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for at kontrollere tredjeland's fiskerfartøjers fiskeri i EU-farvande og til i tilfælde af overtrædelser at registrere disse i det nationale register, der er omhandlet i kontrolforordningens artikel 93.
- (25) For at forenkle proceduren for udstedelse af tilladelser bør medlemsstaterne og Kommissionen benytte et fælles system for udveksling og lagring af data, som gør det muligt at stille de fornødne oplysninger til rådighed og ajourføre dem og samtidig lette den administrative byrde. I denne forbindelse bør dataene i EU-fiskerflåderegistret udnyttet fuldt ud.
- (26) For at kunne tage hensyn til den teknologiske udvikling og eventuelle nye krav, der følger af den internationale ret, bør Kommissionen delegeres beføjelser til i henhold til traktatens artikel 290 at vedtage retsakter med henblik på at vedtage ændringer af bilagene til denne forordning, som indeholder listen over de oplysninger, som en operatør skal fremlægge for at få en fiskeritilladelse. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (27) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i denne forordning om registrering af data, dataformatet og medlemsstaternes fremsendelse af data vedrørende fiskeritilladelser til Kommissionen og til EU-registret over fiskeritilladelser og for at

---

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

²⁴ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

fastlægge metoden for omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁵.

- (28) Kommissionen bør i behørigt begrundede tilfælde, hvor der af særligt hastende årsager kræves en hurtig indsats fra Unionens side for at omfordele fiskerimuligheder, vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse umiddelbart.
- (29) På grund af de mange og omfattende ændringer bør Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 *Genstand*

Ved denne forordning fastsættes der regler for udstedelse og forvaltning af fiskeritilladelser til:

- (a) EU-fiskerfartøjer, der fisker i farvande henhørende under et tredjelandets højhedsområde eller jurisdiktion, i farvande henhørende under en regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde, i eller uden for EU-farvande eller på det åbne hav, og
- (b) tredjelandfiskerfartøjer, der fisker i EU-farvande.

Artikel 2 *Forholdet til den internationale lovgivning og EU-lovgivningen*

Denne forordning finder anvendelse med forbehold af:

- (a) bestemmelserne i partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og lignende fiskeriaftaler indgået mellem Unionen og tredjelande
- (b) bestemmelser vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller lignende fiskeriorganisationer, som Unionen er kontraherende part eller ikkekontraherende samarbejdspart i
- (c) bestemmelserne i EU-lovgivningen til gennemførelse de bestemmelser, der er nævnt i litra a) og b).

Artikel 3 *Definitioner*

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendelse. Desuden forstås ved:

- (a) "hjælpfartøj": et fartøj, der ikke er rigget med driftsklare fiskeredskaber, og som bistår med eller forbereder fiskeriet

---

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (b) "fiskeritilladelse": en tilladelse udstedt til et EU-fiskerfartøj eller et tredjelandsfiskerfartøj, der giver det ret til at udøve et specifikt fiskeri i en nærmere angivet periode, i et bestemt område eller til at udøve et bestemt fiskeri på særlige betingelser
- (c) "register over fiskeritilladelser": et system til forvaltning af fiskeritilladelser og den dertil knyttede database
- (d) "direkte tilladelse": en fiskeritilladelse udstedt af et tredjelands kompetente myndigheder til et EU-fiskerfartøj uden for rammerne af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri
- (e) "tredjelandsfarvande": farvande henhørende under et tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion
- (f) "observatørprogram": en ordning, der gennemføres i en regional fiskeriforvaltningsorganisations regi, i henhold til hvilken der på bestemte betingelser indsættes observatører om bord på et fartøj for at kontrollere fartøjets overholdelse af de regler, der er vedtaget af den pågældende organisation.

AFSNIT II

EU-FISKERFARTØJERS FISKERI UDEN FOR EU-FARVANDE

KAPITEL I

Fælles bestemmelser

Artikel 4

Generelle principper

Uden at dette berører kravet om at få udstedt tilladelse af den kompetente organisation eller tredjelandet, må et EU-fiskerfartøj ikke fiske uden for EU-farvande, medmindre det har fået udstedt en fiskeritilladelse af sin flagmedlemsstat.

Artikel 5

Kriterier for udstedelse af fiskeritilladelser

1. En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri uden for EU-farvande, hvis:
  - (a) den har modtaget fuldstændige og nøjagtige oplysninger som omhandlet i bilag 1 og 2 om fiskerfartøjet og det eller de tilknyttede hjælpefartøj(er), også om hjælpefartøjer, der ikke fører en medlemsstats flag
  - (b) fiskerfartøjet har en gyldig fiskerilicens udstedt i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 1224/2009
  - (c) fiskerfartøjet og eventuelle tilknyttede hjælpefartøjer har et IMO-nummer
  - (d) operatøren og fiskerfartøjet i 12-månedersperioden forud for ansøgningen om fiskeritilladelse ikke er blevet idømt sanktioner for en alvorlig overtrædelse efter medlemsstatens nationale lovgivning, jf. artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 og artikel 90 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009.

- (e) fiskerfartøjet ikke er opført på en IUU-liste vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation og/eller Unionen, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008
  - (f) flagmedlemsstaten i givet fald råder over fiskerimuligheder i henhold til en fiskeriaftale eller i henhold til den regionale fiskeriforvaltningsorganisations relevante bestemmelser og
  - (g) fiskerfartøjet opfylder kravene i artikel 6, hvis dette er relevant.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 43 med henblik på at ændre bilag 1 og 2.

Artikel 6 *Omflagning*

1. Denne artikel finder anvendelse på fartøjer, der inden for de seneste fem år forud for datoen for ansøgning om fiskeritilladelse er:
- (a) afmeldt EU-fiskerflåderegistret og registreret under et tredjelands flag og
  - (b) efterfølgende er gentilmeldt EU-fiskerflåderegistret inden for en periode på 24 måneder fra den dato, hvor det blev afmeldt dette register.
2. En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse, hvis den finder det godtgjort, at det i stk. 1 nævnte fartøj i den periode, hvor det sejlede under et tredjelands flag:
- (a) ikke har deltaget i IUU-aktiviteter og
  - (b) ikke har udøvet sine aktiviteter i farvande henhørende under et ikkesamarbejdende tredjeland, jf. artikel 31 og 33 i forordning (EF) nr. 1005/2008.
3. Operatøren skal med henblik herpå fremlægge alle oplysninger vedrørende den relevante periode, som kræves af flagmedlemsstaten, herunder som et minimum følgende:
- (a) en fangst- og indsatsopgørelse for den relevante periode
  - (b) en kopi af den fiskeritilladelse, der er udstedt af flagstaten for den relevante periode
  - (c) en kopi af eventuelle fiskeritilladelser, i henhold til hvilke der måtte fiskes i tredjelandsfarvande i den relevante periode
  - (d) en officiel erklæring fra det tredjeland, som fartøjet omflagede til, med oplysninger om de sanktioner, som fartøjet eller operatøren er blevet idømt i den relevante periode.
4. En flagmedlemsstat må ikke udstede fiskeritilladelse til et fartøj, der har været omflaget:
- (a) til et tredjeland, der er identificeret som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af IUU-fiskeri, jf. artikel 31 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008, eller er opført på den liste, der er omhandlet i samme forordnings artikel 33, eller

- (b) til et tredjeland, der er identificeret som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1026/2012²⁶.
5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis flagmedlemsstaten finder det godtgjort, at operatøren, straks efter at det pågældende land blev identificeret som et ikkesamarbejdende land med hensyn til bekæmpelse af IUU-aktiviteter eller som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri:
- (a) indstillede alt fiskeri og
- (b) indledte de fornødne administrative procedurer for at fjerne fartøjet fra tredjelandets fiskerflådereger.

Artikel 7 *Overvågning af fiskeritilladelser*

1. Ved ansøgning om en fiskeritilladelse meddeler operatøren flagmedlemsstaten fuldstændige og nøjagtige oplysninger.
2. Operatøren informerer straks flagmedlemsstaten om eventuelle ændringer af de relevante oplysninger.
3. Flagmedlemsstaten overvåger, om de betingelser, som fiskeritilladelsen er udstedt på grundlag af, er opfyldt i hele fiskeritilladelsens gyldighedsperiode.
4. Er en af de betingelser, som fiskeritilladelsen er udstedt på grundlag af, ikke længere opfyldt, ændrer eller inddrager flagmedlemsstaten tilladelsen og underretter operatøren og Kommissionen herom.
5. Flagmedlemsstaten skal på anmodning af Kommissionen nægte at udstede tilladelse eller suspendere eller inddrage den i tilfælde, hvor overordnede politiske årsager vedrørende den bæredygtige udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer eller bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri kræver det, eller i tilfælde, hvor Unionen har besluttet at suspendere eller afbryde forbindelserne med det pågældende tredjeland.
6. Hvis en flagmedlemsstat ikke nægter at udstede tilladelse eller ikke ændrer, suspenderer eller inddrager den som krævet i henhold til stk. 4 og 5, kan Kommissionen beslutte at inddrage tilladelsen og underrette flagmedlemsstaten og operatøren herom.

Kapitel II **EU-fiskerfartøjers fiskeri i tredjelandfarvande**

---

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 af 25. oktober 2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 34).

AFDELING 1

FISKERI I HENHOLD TIL PARTNERSKABSAFTALER OM BÆREDYGTIGT FISKERI

Artikel 8 *RFFO-medlemskab*

Et EU-fiskerfartøj må kun fiske i et tredjelandets farvande efter bestande, der forvaltes af en RFFO, hvis det pågældende tredjeland er kontraherende part eller ikkekontraherende samarbejdspart i den relevante RFFO.

Artikel 9 *Anvendelsesområde*

Denne afdeling finder anvendelse på fiskeri, der udøves af EU-fiskerfartøjer i tredjelandetsfarvande i henhold til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri.

Artikel 10 *Fiskeritilladelser*

Et EU-fiskerfartøj må ikke fiske i tredjelandetsfarvande i henhold til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri, medmindre det har fået udstedt en fiskeritilladelse:

- (a) af sin flagmedlemsstat og
- (b) af det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion der fiskes.

Artikel 11 *Betingelser for flagmedlemsstaters udstedelse af fiskeritilladelser*

Flagmedlemsstater må kun udstede fiskeritilladelser til fiskeri i tredjelandetsfarvande i henhold til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri, hvis

- (a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt
- (b) betingelserne i de relevante partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri er opfyldt
- (c) operatøren har betalt alle afgifter og bødestrafte, som tredjelandets kompetente myndigheder har gjort krav på i løbet af de seneste 12 måneder.

Artikel 12 *Forvaltning af fiskeritilladelser*

1. Når en flagmedlemsstat har udstedt en fiskeritilladelse, sender den Kommissionen den dertil hørende ansøgning om tredjelandets tilladelse.
2. Den i stk. 1 nævnte ansøgning skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i bilag 1 og 2, sammen med eventuelle andre oplysninger, der kræves i henhold til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri.
3. Flagmedlemsstaten sender ansøgningen til Kommissionen senest 10 kalenderdage før den frist for fremsendelse af ansøgninger, der er fastsat i partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri. Kommissionen kan bede flagmedlemsstaten om de yderligere oplysninger, som den finder nødvendige.

4. Når Kommissionen finder det godtgjort, at betingelserne i artikel 11 er opfyldt, sender den ansøgningen til tredjelandet.
5. Hvis et tredjeland meddeler Kommissionen, at det har besluttet at udstede fiskeritilladelse til et EU-fiskerfartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerfartøjs fiskeritilladelse, underretter Kommissionen flagmedlemsstaten herom.

Artikel 13

Omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder tildelt i henhold til partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri

1. Kommissionen kan i et givet år eller en hvilken som helst anden relevant periode i gennemførelsen af en protokol til en aftale om bæredygtigt fiskeri identificere uudnyttede fiskerimuligheder og underrette de medlemsstater, der har fået tildelt en andel af de pågældende fiskerimuligheder, herom.
2. De i stk. 1 omtalte medlemsstater kan inden for en frist på 10 dage fra modtagelsen af en sådan underretning fra Kommissionen:
  - (a) meddele Kommissionen, at de har til hensigt at udnytte deres fiskerimuligheder senere på året eller i den relevante gennemførelsesperiode, idet de fremsender en fiskeriplan med detaljerede oplysninger om, hvor mange fiskeritilladelser de har ansøgt om, forventede fangster, område og fangstperiode, eller
  - (b) underrette Kommissionen om udveksling af fiskerimuligheder i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013.
3. Hvis nogle medlemsstater ikke har underrettet Kommissionen om en af handlingerne i stk. 2, og hvis fiskerimulighederne derfor forbliver uudnyttede, kan Kommissionen indkalde interessetilkendegivelser fra de øvrige medlemsstater, der har fået tildelt en andel af fiskerimulighederne, om at få andel i disse uudnyttede muligheder
4. Disse medlemsstater har en frist på 10 dage fra modtagelsen af indkaldelsen af interessetilkendegivelser til at meddele Kommissionen deres interesse i de uudnyttede fiskerimuligheder. De skal til støtte for deres ansøgning fremlægge en fiskeriplan med detaljerede oplysninger om, hvor mange fiskeritilladelser, de har ansøgt om, forventede fangster, område og fangstperiode.
5. Hvis det skønnes nødvendigt for vurderingen af ansøgningen, kan Kommissionen bede de pågældende medlemsstater om yderligere oplysninger.
6. Hvis ingen af de medlemsstater, der har fået tildelt en andel af fiskerimulighederne, tilkendegiver interesse i de uudnyttede fiskerimuligheder, kan Kommissionen indkalde interessetilkendegivelser fra samtlige medlemsstater. Medlemsstaterne kan meddele deres interesse i de uudnyttede fiskerimuligheder på de betingelser, der er fastsat i stk. 4.
7. Kommissionen foretager på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne forelægger i henhold til stk. 4 eller 5, en midlertidig omfordeling af de uudnyttede fiskerimuligheder under anvendelse af metoden i artikel 14.

Artikel 14
Omfordelingsmetode

1. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge en metode til omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 2.
2. I behørigt begrundede, særligt hastende tilfælde, der skyldes den begrænsede tid, der er til at udnytte uudnyttede fiskerimuligheder, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, jf. proceduren i artikel 45, stk. 3. Disse retsakter gælder i en periode på højst 6 måneder.
3. Kommissionen fastlægger omfordelingsmetoden på grundlag af:
  - (a) de fiskerimuligheder, der kan omfordeles
  - (b) antallet af medlemsstater, der har fremsendt ansøgning
  - (c) den andel, som hver ansøgende medlemsstat har fået tildelt ved den oprindelige fordeling af fiskerimuligheder
  - (d) hver ansøgende medlemsstats historiske fangst- og indsatsniveauer
  - (e) antal fartøjer, type og kendetegn og de anvendte redskaber
  - (f) overensstemmelse mellem den fiskeriplan, som medlemsstaterne har fremlagt, og de oplysninger, der er omhandlet i litra a)-e).

Artikel 15
Tildeling af årlig kvote fordelt på flere på hinanden følgende fangstbegrænsninger

1. Når der i en protokol til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri er fastsat månedlige eller kvartalsmæssige fangstbegrænsninger eller en anden opdeling af den årlige kvote, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge en metode for fordeling af de tilsvarende fiskerimuligheder for hver måned, kvartal eller anden periode mellem medlemsstaterne. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 2.
2. Den fordeling af fiskerimulighederne, der er omhandlet i stk. 1, skal være i overensstemmelse med de årlige fiskerimuligheder, der er tildelt medlemsstaterne i henhold til den relevante rådsforordning.

AFDELING 2
FISKERI I HENHOLD TIL DIREKTE AFTALER

Artikel 16
Anvendelsesområde

Denne afdeling finder anvendelse på fiskeri, der udøves af EU-fiskerfartøjer i tredjelandsfarvande uden for rammerne af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri.

Artikel 17
Fiskeritilladelser

Et EU-fiskerfartøj må ikke fiske i tredjelandsfarvande uden for rammerne af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri, medmindre det har fået udstedt en fiskeritilladelse:

- (a) af sin flagmedlemsstat og
- (b) af det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion der fiskes.

Artikel 18

Betingelser for flagmedlemsstaters udstedelse af fiskeritilladelser

En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri i tredjelandsfarvande uden for rammerne af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri, hvis

- (a) der ikke er nogen partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri i kraft med det pågældende tredjeland, eller den gældende aftale om bæredygtigt fiskeri udtrykkeligt giver mulighed for, at der udstedes direkte tilladelser
- (b) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt
- (c) operatøren har fremlagt følgende:
  - en skriftlig bekræftelse fra tredjelandet, som beskriver, hvilke vilkår operatøren og det berørte tredjeland har forhandlet sig frem til for den direkte tilladelse, som tredjelandet har til hensigt at udstede med henblik på at give operatøren adgang til sine fiskerressourcer, herunder varighed, betingelser og fiskerimuligheder udtrykt som indsats eller fangstbegrænsninger
  - dokumentation for, at det planlagte fiskeri er bæredygtigt i form af:
    - en videnskabelig vurdering fra tredjelandet og/eller en regional fiskeriforvaltningsorganisation og
    - flagmedlemsstatens gennemgang af den videnskabelige vurdering på grundlag af en vurdering foretaget af medlemsstatens nationale videnskabelige institut
  - en kopi af tredjelandets fiskerilovgivning
  - en udpeget statslig bankkonto til indbetaling af alle afgifter og
- (d) hvis det er hensigten at fiske efter arter, der forvaltes af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, skal tredjelandet være kontraherende part eller ikkekontraherende samarbejdspart i den pågældende organisation.

Artikel 19

Forvaltning af direkte fiskeritilladelser

1. Når en flagmedlemsstat har udstedt en fiskeritilladelse, sender den Kommissionen de relevante oplysninger, der er omhandlet i bilag 1 og 2 og artikel 18.
2. Hvis Kommissionen ikke har bedt om yderligere oplysninger eller begrundelser inden for en frist på 15 kalenderdage fra fremsendelsen af oplysningerne i stk. 1, meddeler flagmedlemsstaten operatøren, at han må påbegynde fiskeriet, forudsat at han også har fået udstedt den direkte tilladelse af tredjelandet.
3. Hvis Kommissionen efter at have bedt om yderligere oplysninger eller begrundelser som omhandlet i stk. 2 konstaterer, at betingelserne i artikel 18 ikke er opfyldt, kan

den gøre indsigelse mod udstedelsen af en fiskeritilladelse inden for en frist på to måneder fra modtagelsen af alle de ønskede oplysninger eller begrundelser.

4. Meddeler et tredjeland Kommissionen, at det har besluttet at udstede en direkte tilladelse til et EU-fartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerfartøjs tilladelse, underretter Kommissionen flagmedlemsstaten herom.
5. Meddeler et tredjeland flagmedlemsstaten, at det har besluttet at udstede en direkte tilladelse til et EU-fartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerfartøjs tilladelse, underretter flagmedlemsstaten Kommissionen herom.
6. Operatøren forelægger flagmedlemsstaten en kopi af de betingelser, der er aftalt mellem denne og tredjelandet, sammen med en kopi af den direkte tilladelse.

Kapitel III

EU-fiskerfartøjers fiskeri inden for en regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde

Artikel 20

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på EU-fiskerfartøjers fiskeri efter bestande henhørende under en regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde, uanset om fiskeriet foregår i EU-farvande, på det åbne hav eller i tredjelandsfarvande.

Artikel 21

Fiskeritilladelser

Et EU-fiskerfartøj må ikke fiske efter bestande, der forvaltes af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, medmindre:

- (a) det af sin flagmedlemsstat har fået udstedt en fiskeritilladelse
- (b) det er tilmeldt den regionale fiskeriforvaltningsorganisations relevante register eller er opført på dennes liste og
- (c) det af det relevante tredjeland har fået udstedt en fiskeritilladelse i overensstemmelse med kapitel II, hvis fiskeriet udøves i tredjelandsfarvande.

Artikel 22

Betingelser for flagmedlemsstaternes udstedelse af fiskeritilladelser

En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse, hvis:

- (a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt
- (b) de regler, der er fastsat af den regionale fiskeriforvaltningsorganisation, eller de bestemmelser, som EU har vedtaget til gennemførelse heraf, overholdes og
- (c) kriterierne i artikel 11 eller 18 er opfyldt, hvis fiskeriet udøves i tredjelandsfarvande.

Artikel 23

Registrering hos regionale fiskeriforvaltningsorganisationer

1. Flagmedlemsstaten sender Kommissionen listen eller listerne over fartøjer, som den har udstedt tilladelse til med henblik på fiskeri inden for en regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde.
2. Den eller de lister, der er omhandlet i stk. 1, opstilles i overensstemmelse med den regionale fiskeriforvaltningsorganisations krav og ledsages af de oplysninger, der er omhandlet i bilag 1 og 2.
3. Kommissionen kan bede flagmedlemsstaten om de yderligere oplysninger, som den finder nødvendige.
4. Når Kommissionen finder det godtgjort, at betingelserne i artikel 22 er opfyldt, sender den listen eller listerne over fartøjer, der har fået udstedt tilladelse, til den regionale fiskeriforvaltningsorganisation.
5. Hvis den regionale fiskeriforvaltningsorganisations register eller liste ikke er offentligt tilgængelig, underretter Kommissionen flagmedlemsstaten om de fartøjer, der er tilmeldt registret eller opført på listen.

Kapitel III

EU-fiskerfartøjers fiskeri på åbent hav

Artikel 24

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på fiskeri, der udøves på det åbne hav af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 24 m.

Artikel 25

Fiskeritilladelser

Et EU-fiskerfartøj må ikke fiske på det åbne hav, medmindre:

- (a) det af sin flagmedlemsstat har fået udstedt en fiskeritilladelse, og
- (b) Kommissionen er underrettet om fiskeritilladelsen i overensstemmelse med artikel 27.

Artikel 26

Betingelser for flagmedlemsstaternes udstedelse af fiskeritilladelser

En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri på det åbne hav, hvis kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelser i artikel 5 er opfyldt.

Artikel 27

Underretning af Kommissionen

Flagmedlemsstaten underretter Kommissionen om fiskeritilladelsen senest 15 kalenderdage, før det planlagte fiskeri på det åbne hav indledes, og fremsender oplysningerne i bilag 1 og 2.

KAPITEL V

Chartring af EU-fiskerfartøjer

Artikel 28 *Principper*

1. EU-fiskerfartøjer må ikke fiske som led i charteraftaler, hvis der er en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri i kraft, medmindre andet er fastsat i den pågældende aftale.
2. EU-fartøjer må ikke fiske som led i mere end én charteraftale ad gangen eller indgå undercharteraftaler.
3. Et EU-fartøj, der er omfattet af en charteraftale, må ikke udnytte sin flagmedlemsstats fiskerimuligheder. Fangster taget af et fartøj, der er omfattet af en charteraftale, skal modregnes charterstatens fiskerimuligheder.

Artikel 29 *Forvaltning af fiskeritilladelser som led i en charteraftale*

Når en flagmedlemsstat udsteder en fiskeritilladelse til et fartøj i henhold til artikel 11, 18, 22 eller 26, og det pågældende fiskeri foregår som led i en charteraftale, kontrollerer flagmedlemsstaten:

- (a) at charterstatens kompetente myndigheder officielt har bekræftet, at aftalen er i overensstemmelse med landets nationale lovgivning, og
- (b) at charteraftalen er anført på fiskeritilladelsen.

Kapitel VI

Kontrol- og rapporteringsforpligtelser

Artikel 30 *Data fra observatørprogrammer*

Hvis der indsamles data om bord på et EU-fiskerfartøj som led i et observatørprogram, sender den driftsansvarlige for fartøjet disse data til sin flagmedlemsstat.

Artikel 31 *Udlevering af oplysninger til tredjelande*

1. Når der fiskes i henhold til dette afsnit, skal den driftsansvarlige for EU-fiskerfartøjet, hvis dette kræves i henhold til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri med tredjelandet, sende de relevante fangst- og landingsopgørelser til tredjelandet og sende sin flagmedlemsstat en kopi af disse oplysninger.
2. Flagmedlemsstaten vurderer, om de oplysninger, der sendes til tredjelandet, jf. stk. 1, stemmer overens med de oplysninger, den har modtaget i henhold til forordning (EF) nr. 1224/2009.
3. Hvis der ikke fremsendes fangst- og landingsopgørelser til tredjelandet som krævet i henhold til stk. 1, betragtes dette som en alvorlig overtrædelse, der medfører anvendelsen af sanktioner og andre foranstaltninger i henhold til den fælles

fiskeripolitik. Medlemsstatens kompetente myndigheder træffer afgørelse om overtrædelsens alvor under hensyntagen til, hvilken type skade, der er tale om, skadens værdi, overtræderens økonomiske situation, overtrædelsens omfang og om der er tale om gentagelser.

AFSNIT III

TREDJELANDSFISKERFARTØJERS FISKERI I EU-FARVANDE

Artikel 32

Generelle principper

1. Et tredjelandsfiskerfartøj må ikke fiske i EU-farvande, medmindre det har fået udstedt en fiskertilladelse af Kommissionen.
2. Et tredjelandsfiskerfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, skal overholde de regler, der gælder for EU-fartøjers fiskeri, i de områder, hvor det fisker, såvel som de bestemmelser, der er fastsat i den relevante fiskeriaftale.
3. Hvis et tredjelandsfiskerfartøj sejler igennem EU-farvande uden at have fået udstedt en tilladelse i henhold til denne forordning, skal dens fiskeredskaber være fastgjort og stuvet, således at de ikke umiddelbart kan benyttes.

Artikel 33

Betingelser for udstedelse af fiskeritilladelser

Kommissionen må kun udstede fiskeritilladelser til et tredjelandsfiskerfartøj med henblik på fiskeri i EU-farvande, hvis:

- (a) oplysningerne i bilag 1 og 2 om fiskerfartøjet og det eller de tilknyttede hjælpefartøj(er) er fuldstændige og nøjagtige og fiskerfartøjet og eventuelle tilknyttede hjælpefartøjer har et IMO-nummer
- (b) operatøren og fiskerfartøjet i 12-månedersperioden forud for ansøgningen om fiskeritilladelse ikke er blevet idømt sanktioner for en alvorlig overtrædelse efter medlemsstatens nationale lovgivning, jf. artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 og artikel 90 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009
- (c) fiskerfartøjet ikke er opført på en IUU-liste og/eller tredjelandet ikke er identificeret som et ikkesamarbejdende tredjeland eller er opført på listen over sådanne lande, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008, eller som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. forordning (EU) nr. 1026/2012
- (d) fiskerfartøjet er berettiget i henhold til aftalen med det berørte tredjeland og i givet fald er opført på aftalens fartøjsliste.

Artikel 34

Procedure for udstedelse af fiskeritilladelser

1. Tredjelandet sender Kommissionen ansøgningerne vedrørende sine fartøjer før udløbet af den frist, der er fastsat i aftalen, eller den frist, som Kommissionen har fastsat.
2. Kommissionen kan bede tredjelandet om de yderligere oplysninger, som den finder nødvendige.

3. Når den finder det godtgjort, at betingelserne i artikel 33 er opfyldt, udsteder Kommissionen en fiskeritilladelse og underretter tredjelandet og de berørte medlemsstater herom.

Artikel 35

Overvågning af fiskeritilladelser

1. Er en af betingelserne i artikel 33 ikke længere opfyldt, ændrer eller inddrager Kommissionen tilladelsen og underretter tredjelandet og medlemsstaterne herom.
2. Kommissionen kan nægte at udstede tilladelse eller suspendere eller inddrage den i tilfælde, hvor omstændighederne har ændret sig fundamentalt, eller hvor overordnede politiske årsager vedrørende bl.a. internationale menneskerettighedsnormer eller bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri berettiger en sådan handling, eller i tilfælde, hvor Unionen af nævnte eller andre overordnede politiske årsager har besluttet at suspendere eller afbryde forbindelserne med det pågældende tredjeland.

Artikel 36

Indstilling af fiskeriet

1. Når de fiskerimuligheder, som et tredjeland har fået tildelt, anses for at være opbrugt, underretter Kommissionen straks det pågældende tredjeland og medlemsstaternes kompetente kontrolmyndigheder herom. For at give mulighed for fortsat fiskeri inden for rammerne af ikke-opbrugte fiskerimuligheder, der også kan have indvirkning på opbrugte fiskerimuligheder, forelægger tredjelandet Kommissionen tekniske foranstaltninger, der har til formål at hindre negative virkninger for de opbrugte fiskerimuligheder. Fra datoen for den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, betragtes de fiskeritilladelser, der er udstedt til fartøjer, som fører det pågældende tredjelands flag, som suspenderet for det pågældende fiskeri, og fartøjerne har ikke længere tilladelse til at udøve dette fiskeri.
2. Fiskeritilladelser betragtes som værende inddraget, hvis den i stk. 2 omhandlede suspension af fiskeritilladelser vedrører alle de aktiviteter, som de er udstedt til.
3. Tredjelandet sørger for, at de pågældende fiskerifartøjer straks informeres om denne artikels anvendelse, og at de indstiller alt berørt fiskeri.

Artikel 37

Overudnyttelse af kvoter i EU-farvande

1. Konstaterer Kommissionen, at et tredjeland har overskredet de kvoter, det har fået tildelt for en bestand eller gruppe af bestande, nedsætter den de kvoter, der er tildelt det pågældende land for den pågældende bestand eller gruppe af bestande i de følgende år.
2. Kan der ikke foretages en nedsættelse i henhold til stk. 1 af den kvote for en bestand eller gruppe af bestande, der er overskredet, som sådan, fordi den pågældende kvote ikke i tilstrækkeligt omfang står til rådighed for det pågældende tredjeland, kan Kommissionen efter høring af tredjelandet i de følgende år nedsætte tredjelands kvoter for andre bestande eller grupper af bestande i det samme geografiske område eller med den samme handelsværdi.

Artikel 38
Kontrol og håndhævelse

1. Et tredjelandsfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, skal overholde de kontrolregler, der gælder for EU-fartøjers fiskeri i det fiskeriområde, hvor det fisker.
2. Et tredjelandsfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, forelægger Kommissionen eller det organ, den har udpeget, og, hvis det er relevant, kystmedlemsstaten de oplysninger, som EU-fartøjer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 har pligt til at sende til flagmedlemsstaten.
3. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, sender de i stk. 2 omhandlede oplysninger til kystmedlemsstaten.
4. Et tredjelandsfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, forelægger på anmodning Kommissionen eller det organ, den har udpeget, de observatørrapporter, der er udarbejdet som led i de gældende observatørprogrammer.
5. Kystmedlemsstaterne registrerer samtlige overtrædelser begået af tredjelandsfiskerfartøjer og de dertil knyttede sanktioner, i det nationale register, der er oprettet i henhold til artikel 93 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009.
6. Kommissionen sender de i stk. 5 nævnte oplysninger til tredjelandet for at sikre, at det pågældende tredjeland træffer passende foranstaltninger.

Stk. 1 finder anvendelse med forbehold af samrådene mellem Unionen og tredjelande. Kommissionen tillægges i denne forbindelse beføjelser til i henhold til artikel 44 at vedtage delegerede retsakter med henblik på at gennemføre resultaterne af samrådene med tredjelande om adgangsftaler i EU-lovgivningen.

AFSNIT IV
DATA OG OPLYSNINGER

Artikel 39
EU-register over fiskeritilladelser

1. Kommissionen opretter og vedligeholder et elektronisk EU-register over fiskeritilladelser, som består af en offentligt tilgængelig og en sikker del. Følgende gælder for dette register:
  - (a) samtlige oplysninger omhandlet i bilag 1 og 2 registreres i registret, og status for hver enkelt tilladelse vises i realtid
  - (b) registret anvendes til udveksling af data og oplysninger mellem Kommissionen og en medlemsstat, og
  - (c) det anvendes udelukkende med henblik på en bæredygtig forvaltning af fiskerflåderne.
2. Registrets liste over fiskeritilladelser skal være offentligt tilgængelig og omfatte alle nedenstående oplysninger:
  - (a) fartøjets navn og flag
  - (b) type tilladelse og

- (c) tidspunkt og område, hvor det er tilladt at fiske (start- og slutdatoer og fiskeriområde).
3. Medlemsstaterne benytter registret til at fremsende fiskeritilladelser til Kommissionen, og sørger for, at oplysningerne deri er ajourført, jf. artikel 12, 19, 23 og 27.

Artikel 40
Tekniske krav

Udvekslingen af oplysninger som omhandlet i afsnit II, III og IV skal foregå elektronisk. Kommissionen kan, uden at dette berører bestemmelserne i direktiv 2007/2/EF²⁷, vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte de tekniske driftskrav til registrering, formatering og transmission af de oplysninger, der er omhandlet i nævnte afsnit. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45.

Artikel 41
Adgang til data

Medlemsstaterne eller Kommissionen giver med forbehold af artikel 110 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 de relevante kompetente administrative tjenester, der er inddraget i forvaltningen af fiskerflåderne, adgang til den sikre del af det EU-register over fiskeritilladelser, der er omhandlet i artikel 39.

Artikel 42
Forvaltning af data, beskyttelse af persondata og fortrolighed

Data indsamlet i henhold til denne forordning behandles i overensstemmelse med artikel 109, 110, 111 og 113 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 45/2001 og direktiv 95/46/EF og de dertil knyttede nationale gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 43
Forbindelserne med tredjelande og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer

1. Hvis en medlemsstat modtager oplysninger fra et tredjeland eller en regional fiskeriforvaltningsorganisation af relevans for en effektiv anvendelse af denne forordning, videreformidler den disse oplysninger til de øvrige berørte medlemsstater og til Kommissionen eller det organ, den har udpeget, for så vidt dette er tilladt i henhold til de bilaterale aftaler med det pågældende tredjeland eller den pågældende regionale fiskeriforvaltningsorganisations bestemmelser.
2. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, kan i henhold til fiskeriaftaler indgået mellem Unionen og et tredjeland eller i henhold til regler fastsat af en regional fiskeriforvaltningsorganisation eller lignende fiskeriorganisationer, som Unionen er kontraherende part eller ikkekontraherende samarbejdspartner i, meddele relevante oplysninger om manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning eller alvorlige overtrædelser som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1005/2008 og i artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 til andre parter i nævnte aftaler eller organisationer, hvis den medlemsstat, som

---

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

fremlagde oplysningerne, giver sit samtykke hertil, og under overholdelse af forordning (EF) nr. 45/2001.

AFSNIT V

PROCEDURER, DELEGATION AF BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 44

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter som omhandlet i artikel 5, stk. 2.
3. Den i artikel 5, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.
4. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 45

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat i henhold til artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1006/2008 ophæves.

2. Henvisninger til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1006/2008 gælder som henvisninger til bestemmelserne i nærværende forordning.

Artikel 47
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand